

Diamanti

Direcció: Ferzan Ozpetek **Guió:** Gianni Romoli, Ferzan Ozpetek **País:** Itàlia **Durada:** 135 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Luisa Ranieri, Jasmine Trinca, Elena Sofia Ricci, Lunetta Savino... **Música:** Giuliano Taviani, Carmelo Travia **Fotografia:** Gianfilippo Corticelli **Distribuïdora:** A Contracorriente **Estrena a Espanya:** 04/07/2025

No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere

Doblada en espanyol / Versió original en italià, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Un director convoca les seves actrius favorites, amb les quals ha treballat i les ha estimat. Vol fer una pel·lícula sobre dones, però no en revela gran cosa: les observa, en pren exemple, s'inspira, fins que la seva imaginació les catapulta a una altra època, a un passat on el soroll de les màquines de cosir omple un lloc de treball dirigit i poblat per dones, on els homes tenen petits papers marginals i el cinema es pot explicar des d'un altre punt de vista: el del vestuari. (FilmAffinity)

CRÍTICA

18/12/2024 - Ferzan Ozpetek s'envolta d'estrelles a la seva resplendent cinta sobre una sastreria de cinema i teatre, en què els destins de les seves treballadores s'entrecreuen quan treballen en una important comanda

[...]

Com acostuma a passar amb el director d'origen turc i italià **[Ferzan Ozpetek]**, el punt de partida de la pel·lícula (la quinzena de la seva carrera) és autobiogràfic. En aquesta ocasió, la memòria d'Ozpetek es remunta a principis dels anys 80, quan treballava com a assistent de direcció i freqüentava els tallers de vestuari del món de l'espectacle, on va conèixer els dissenyadors de vestuari, directors i intèrprets més grans de l'època, i tot això envoltat de maniquins, màquines de cosir i retalls de roba. Dit això, la pel·lícula s'inicia amb una escena que transcorre en els temps actuals, amb un grup de dones —els rostres de les quals anem reconeixent a poc a poc— reunides al voltant d'una taula sumptuosament decorada. Es tracta ni més ni menys d'actrius famoses que han treballat en pel·lícules anteriors del director: **Luisa Ranieri, Jasmine Trinca, Nicole Grimaudo, Paola Minaccioni, Elena Sofia Ricci, Lunetta Savino, Aurora Giovino, Milena Vukotic, Carla Signoris, Anna Ferzetti i Loredana Cannata**, a les quals se sumen les noves incorporacions **Vanessa Scalera, Geppi Cucciari, Milena Mancini, Sara Bosi i Mara Venier**. Han estat convocades pel mateix Ozpetek —que apareix per primera vegada en una de les seves pel·lícules—, que els transmet la seva intenció de desenvolupar amb elles un nou projecte.

Així, entre un plat de pasta, la lectura del guió i alguna broma ("i ara què tens pensat fer amb aquest vaginòdrom?"), ens teletransportem al 1974, a un esplèndid taller de costura regentat per dues germanes completament oposades: una decidida i una mica despòtica (Luisa Ranieri, en la seva quarta pel·lícula amb Ozpetek) i una altra més fràgil i turmentada (Jasmine Trinca, guardonada amb un David di Donatello pel seu paper a *La diosa Fortuna*). De sobte, les protagonistes reben un important encàrrec per a una gran pel·lícula ambientada al segle XVIII: la dissenyadora de vestuari (Vanessa Scalera) és guanyadora d'un Òscar, i el director (**Stefano Accorsi**, també en la seva quarta col·laboració amb Ozpetek) és exigent a més no poder. Les cosidores es posen a l'obra, amb poc temps i mil assumptes per gestionar, entre els quals s'inclou la rivalitat entre dues dives que és millor mantenir separades a la prova de vestuari. I a casa, cadascuna té els seus propis problemes: un marit violent, un fill problemàtic, uns ingressos que mai no semblen ser suficients... No obstant això, aquestes dones són com diamants, ja que sembla que res no es pot fer contra elles.

Tot i que **Diamanti** dura 135 minuts, el cert és que el temps passa volant. El repartiment està ben equilibrat, totes les actrius brillen en els seus papers i fins i tot el més petit dels personatges té la seva importància. Després hi ha els enlluernadors vestits: el dissenyador de vestuari és **Stefano Ciammitti** (*Yo capitán* i la sèrie de Netflix *La ley de Lidia Poët*), i tot apunta que el proper David di Donatello serà seu. La pel·lícula té una mica de tot: ironia i drama, sororitat i rivalitat, pèrdues doloroses, amors no viscuts i relacions secretes, a més de cant i ball al ritme de Patty Pravo i la inconfusible Mina... En resum, Ozpetek desplega tot el seu univers en la seva forma més resplendent, i l'obra està dedicada a tres diamants del cinema italià: **Mariangela Melato, Virna Lisi i Monica Vitti**.

Vittoria Scarpa - cineuropa.org